

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3153/2559

บริษัท สามชัย สตีล อินดัสทรี จำกัด (มหาชน) โจทก์ บริษัท สยาม ไฟฟ์ไลน์ ซีส์เท็ม จำกัด กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 108, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ.
มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อพยานหลักฐานโจทก์ฟังได้เพียงว่าจำเลยทั้งสองได้ละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนทั้งสองของโจทก์ด้วยการนำเครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ดังกล่าวไปใช้กับสินค้าต่อเหล็กกลมดำของจำเลยทั้งสองจำนวน 10 ท่อ โดยที่ยังไม่ได้นำออกจำหน่ายเพราะถูกยึดไว้เป็นของกลางเสียก่อน โจทก์จึงยังไม่ได้ได้รับความเสียหายจากการขาดกำไรในการจำหน่ายสินค้าต่อเหล็กของโจทก์เพราะเหตุที่จำเลยทั้งสองขายสินค้าต่อเหล็กกลมดำดังกล่าว เมื่อไม่มีผู้บริโภครายใดได้ซื้อสินค้าต่อเหล็กดังกล่าว จึงไม่มีผู้บริโภครายใดที่หลงเชื่อว่าสินค้าต่อเหล็กนี้เป็นสินค้าของโจทก์และพบว่าเป็นสินค้าที่ไม่มีคุณภาพดีเทียบเท่ากับสินค้าของโจทก์จนทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายในชื่อเสียงของสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าจดทะเบียนทั้งสองของโจทก์ โจทก์จึงไม่อาจเรียกร้องให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบในค่าเสียหายที่โจทก์เสียชื่อเสียงได้ ค่าเสียหายที่อ้างว่าโจทก์ต้องว่าจ้างพนักงานเป็นการเฉพาะเพื่อชี้แจงเรื่องต่อเหล็กปลอมต่อบรรดาลูกค้าผู้ซื้อสินค้าต่อเหล็กของโจทก์กับกลุ่มที่จะซื้อสินค้าของโจทก์นั้น หากโจทก์ได้เสียค่าใช้จ่ายไปจริง ก็หาได้เป็นความเสียหายอันเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากการที่จำเลยทั้งสองใช้เครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ เพราะจำเลยทั้งสองยังมิได้จำหน่ายสินค้าต่อเหล็กดำกลมจำนวน 10 ท่อ เนื่องจากถูกจับและเจ้าพนักงานยึดสินค้าต่อเหล็กดำดังกล่าวเป็นของกลางเสียก่อน โจทก์จึงไม่อาจเรียกค่าเสียหายในส่วนนี้จากจำเลยทั้งสองได้ โจทก์คงได้รับความเสียหายจากการกระทำของจำเลยทั้งสองดังกล่าวในส่วนที่จำเลยทั้งสองมิได้จ่ายค่าแห่งการใช้เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนทั้งสองของโจทก์เท่านั้น

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงินจำนวน 24,168,789 บาท พร้อมกับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยทั้งสองให้การขอให้อยกฟ้อง

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดเชยค่าเสียหายให้โจทก์จำนวน 1,800,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีในต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับแต่วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2556 อันเป็นวันฟ้องจนถึงวันที่จำเลยทั้งสองชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดเชยค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 40,000 บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้แทนตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ขณะคดีโจทก์และจำเลยทั้งสองอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่โจทก์และจำเลยทั้งสองไม่ได้แย้งกันในชั้นอุทธรณ์รับฟังได้ว่าโจทก์ซึ่งเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทมหาชนจำกัด ประกอบกิจการโรงงานผลิตต่อเหล็กตามหนังสือรับรอง โจทก์ยื่นคำขอและได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารวมจำนวน 3 เครื่องหมาย จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ เครื่องหมายการค้า เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 6

รายการสินค้า ท่อเหล็กแป้นน้ำ โดยจดทะเบียนเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2539 ตามทะเบียน
เครื่องหมายการค้าเลขที่ ค 52331 เครื่องหมายการค้า เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 6 รายการสินค้า
ท่อเหล็กกลมและสี่เหลี่ยม โดยจดทะเบียนเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2546 ตามทะเบียน
เครื่องหมายการค้าเลขที่ ค 190737 และเครื่องหมายการค้า เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ 6
รายการสินค้า ท่อเหล็กดำ ท่อเหล็กชุบสังกะสี ท่อเหล็กบุพพรณ เหล็กโครงสร้างและเหล็กแผ่นดำ
โดยจดทะเบียนเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2547 ตามทะเบียนเครื่องหมายการค้าเลขที่ ค 213218
จำเลยที่ 1 เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการขายเหล็ก ท่อเหล็ก
และวาล์ว เดิมใช้ชื่อว่า บริษัทไฟฟ์ไลน์ซีสเต็ม จำกัด ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทสยามไฟฟ์ไลน์ซีส
เต็ม จำกัด เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2555 โดยมีจำเลยที่ 2 เป็นกรรมการผู้จัดการผู้มีอำนาจ
ลงลายมือชื่อผูกพันบริษัทจำเลยที่ 1 ได้ในระหว่างปี 2547 ถึงปี 2555 ตามหนังสือรับรอง เมื่อวันที่
5 กันยายน 2554 พนักงานอัยการฟ้องจำเลยทั้งสอง ที่
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางในข้อหาความผิดต่อพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 108 และมาตรา 110 (1) ประกอบมาตรา 108 มีความว่า
เมื่อระหว่างวันที่ 4 ตุลาคม 2553 ถึงวันที่ 6 ตุลาคม 2553 เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน
จำเลยทั้งสองร่วมกันปลอมเครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายการค้า ที่ได้รับการจดทะเบียน
ดังกล่าวของโจทก์บนท่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อ ซึ่งเป็นสินค้าของจำเลยทั้งสอง โดยจำเลย
ทั้งสองรู้อยู่แล้วว่าเป็นการทำปลอมเครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ที่จดทะเบียนไว้ดังกล่าว
และจำเลยทั้งสองร่วมกันจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าท่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อ ที่มี
ตราเครื่องหมายการค้าปลอมเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนทั้งสองดังกล่าวของโจทก์ เหตุเกิดที่
ตำบลแพรक्षा อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ และตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอ
เมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร และแขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวพัน
กัน เจ้าพนักงานยึดท่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อ ดังกล่าวพร้อมด้วยแผ่นสังกะสีที่ฉลวยตรา
เครื่องหมายการค้า จำนวน 1 แผ่น สีสเปรย์ขาวและดำสำหรับใช้พ่นจำนวน 12 กระป๋อง กับแผ่น
สังกะสีที่ฉลวยเครื่องหมายการค้าของผู้อื่นอีกจำนวน 3 แผ่น อันเป็นอุปกรณ์ที่จำเลยทั้งสองใช้
และมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดเป็นของกลาง จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพในคดีดังกล่าว
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจึงมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่
อ.501/2555 ว่าจำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา
108 และมาตรา 110 (1) ประกอบมาตรา 108 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 และ 91 ลงโทษ
จำเลยทั้งสองหลังลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงปรับจำเลยที่ 1
เป็นเงิน 160,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 6 เดือน และปรับ 160,000 บาท ให้รอการ
ลงโทษจำคุกจำเลยที่ 2 ไว้มีกำหนด 2 ปี โดยให้คุ้มครองประพฤติดของจำเลยที่ 2 ไว้ด้วย พิจารณ์
แล้ว เห็นว่า โจทก์อ้างในคำฟ้องว่า จำเลยทั้งสองละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้า และ
เครื่องหมายการค้าของโจทก์ซึ่งได้รับการจดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรกับสินค้าในจำพวกที่ 6
รายการสินค้า ท่อเหล็กกลมและสี่เหลี่ยม และรายการสินค้าท่อเหล็กดำ เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2546
และวันที่ 10 พฤษภาคม 2547 ตามทะเบียนเครื่องหมายการค้าเลขที่ ค 190737 และเลขที่ ค
213218 โดยจำเลยทั้งสองปลอมเครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ดังกล่าวและนำ
เครื่องหมายการค้าปลอมนั้นไปใช้กับสินค้าท่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อ เพื่อนำสินค้าท่อเหล็ก
กลมดำจำนวนดังกล่าวออกจำหน่าย ตามคำพิพากษา

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางในคดีหมายเลขแดงที่ อ.501/2555 กับ จำเลยทั้งสองได้กระทำละเมิดต่อโจทก์ตามที่โจทก์จะนำสืบเพิ่มเติมในชั้นพิจารณา ซึ่งในส่วนที่ โจทก์จะนำสืบเพิ่มเติมในชั้นพิจารณานี้โจทก์ก็ได้บรรยายฟ้องให้พอเข้าใจได้ว่า จำเลยทั้งสอง ละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนในราชอาณาจักรทั้งสองเครื่องหมายของโจทก์ ดังกล่าวอย่างไร ทั้งตามทางนำสืบของโจทก์ก็ปรากฏว่าโจทก์อ้างส่งภาพถ่ายต่อเหล็กจำนวน ประมาณ 12 ท่อ และภาพถ่ายต่อเหล็กจำนวนประมาณ 200 ท่อ ในโกดังของจำเลยที่ 1 ซึ่งยังไม่ได้ ติดเครื่องหมายการค้าใด และโจทก์อ้างส่งวิดีโอบันทึกภาพการจับกุม ซึ่งแสดงให้เห็นโกดังอันเป็น สถานที่เก็บต่อเหล็กของจำเลยที่ 1 ณ เลขที่ 137 หมู่ที่ 5 ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอมือง สมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งต่อเหล็กดังกล่าวยังไม่ได้ติดเครื่องหมายการค้าใด พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบดังกล่าวแสดงให้เห็นชัดแจ้งว่า จำเลยทั้งสองยังมีได้นำ เครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรไว้กับสินค้าต่อเหล็กตาม ทะเบียนเครื่องหมายการค้าเลขที่ ค 190737 และเลขที่ ค 213218 ไปใช้กับสินค้าต่อเหล็กของ จำเลยทั้งสองโดยไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์ พยานหลักฐานของโจทก์ดังกล่าวจึงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยทั้งสองได้ละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วใน ราชอาณาจักรดังกล่าว พยานหลักฐานของโจทก์คงรับฟังได้เพียงว่าจำเลยทั้งสองได้ละเมิดสิทธิใน เครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรไว้กับสินค้าต่อเหล็กตาม ทะเบียนเครื่องหมายการค้าเลขที่ ค 190737 และเลขที่ ค 213218 โดยนำเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ทั้งสองดังกล่าวไปใช้กับสินค้าต่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อ ของกลางในคดีอาญาหมายเลข แดงที่ อ.501/2555 ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางโดยไม่ ได้รับอนุญาตจากโจทก์เท่านั้น ดังนี้ ที่โจทก์อุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษา

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางที่วินิจฉัยว่าพยานหลักฐานของโจทก์ใน ชั้นพิจารณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าจำเลยทั้งสองได้ร่วมกันละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าของ โจทก์ โดยโจทก์อุทธรณ์ว่าพยานหลักฐานของโจทก์ที่นำสืบในชั้นพิจารณารับฟังได้แล้วว่าจำเลย ทั้งสองละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าของโจทก์นั้นจึงฟังไม่ขึ้น คดีคงมีปัญหาให้ต้องวินิจฉัยตาม อุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองเพียงว่าจำเลยทั้งสองต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์จำนวน 1,800,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2556 อันเป็น วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์เนื่องจากจำเลยทั้งสองได้ละเมิดสิทธิใน เครื่องหมายการค้า และเครื่องหมายการค้า ของโจทก์ซึ่งได้รับการจดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร ไว้กับสินค้าต่อเหล็กตามทะเบียนเครื่องหมายการค้าเลขที่ ค 190737 และเลขที่ ค 213218 โดย จำเลยทั้งสองนำเครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ดังกล่าวไปใช้กับสินค้าต่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อ ของกลางในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.501/2555 ของ

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางโดยไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์ดังที่ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า ที่โจทก์ ฟ้องเรียกค่าเสียหายจากการที่โจทก์ขาดกำไร ค่าเสียหายที่โจทก์เสียชื่อเสียง และค่าเสียหายที่ โจทก์ต้องว่าจ้างพนักงานเป็นการเฉพาะเพื่อชี้แจงเรื่องต่อเหล็กปลอมต่อบรรดาลูกค้าผู้ซื้อสินค้า ต่อเหล็กของโจทก์กับกลุ่มที่จะซื้อสินค้าของโจทก์นั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้เพียงว่าจำเลยทั้งสอง ได้ละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ที่ได้รับการจดทะเบียนไว้กับสินค้าต่อเหล็ก ตามทะเบียนเครื่องหมายการค้าเลขที่ ค 190737 และเลขที่ ค 213218 ด้วยการนำ

เครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ดังกล่าวไปใช้กับสินค้าท่อเหล็กกลมดำของจำเลยทั้งสองจำนวนเพียง 10 ท่อ โดยจำเลยทั้งสองยังไม่ได้นำสินค้าท่อเหล็กจำนวน 10 ท่อ นั้นออกจำหน่าย เพราะถูกเจ้าพนักงานยึดไว้เป็นของกลางในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.501/2555 ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเสียก่อน โจทก์จึงยังไม่ได้รับความเสียหายจากการขาดกำไรในการจำหน่ายสินค้าท่อเหล็กของโจทก์เพราะเหตุที่จำเลยทั้งสองขายสินค้าท่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อ ดังกล่าว และเมื่อยังไม่มีผู้บริโภครายใดได้ซื้อสินค้าท่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อ ที่จำเลยทั้งสองใช้เครื่องหมายการค้าจดทะเบียนทั้งสองของโจทก์กับสินค้าท่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อ ดังกล่าวโดยไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์ จึงไม่มีผู้บริโภครายใดที่หลงเชื่อว่าสินค้าท่อเหล็กจำนวน 10 ท่อ นี้เป็นสินค้าของโจทก์และพบว่าเป็นสินค้าท่อเหล็กที่ไม่มีคุณภาพดีเทียบเท่ากับสินค้าท่อเหล็กของโจทก์จนทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายในชื่อเสียงของสินค้าท่อเหล็กของโจทก์ที่ใช้เครื่องหมายการค้าจดทะเบียนทั้งสองของโจทก์ โจทก์จึงไม่อาจเรียกร้องให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบในค่าเสียหายที่โจทก์เสียชื่อเสียงดังที่โจทก์อ้างในคำฟ้องได้ ส่วนค่าเสียหายที่โจทก์อ้างว่าโจทก์ต้องว่าจ้างพนักงานเป็นการเฉพาะเพื่อชี้แจงเรื่องท่อเหล็กปลอมต่อบรรดาลูกค้าผู้ซื้อสินค้าท่อเหล็กของโจทก์กับกลุ่มที่จะซื้อสินค้าของโจทก์นั้น หากโจทก์ได้เสียค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างดังกล่าวไปจริง ก็หาได้เป็นความเสียหายอันเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากการที่จำเลยทั้งสองใช้เครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ได้รับการจดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรตามทะเบียนเครื่องหมายการค้า กับสินค้าท่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อ ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.501/2555 ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางไม่ เพราะจำเลยทั้งสองยังมิได้จำหน่ายสินค้าท่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อนั้น เนื่องจากจำเลยทั้งสองถูกจับและเจ้าพนักงานยึดสินค้าท่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อ ดังกล่าวเป็นของกลางเสียก่อน โจทก์จึงไม่อาจเรียกค่าเสียหายในส่วนนี้จากจำเลยทั้งสองได้ โจทก์คงได้รับความเสียหายจากการกระทำของจำเลยทั้งสองดังกล่าวในส่วนที่จำเลยทั้งสองมิได้จ่ายค่าแห่งการใช้เครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักรตามทะเบียนเครื่องหมายการค้า กับสินค้าท่อเหล็กกลมดำจำนวน 10 ท่อ ดังกล่าวเท่านั้นซึ่งในเรื่องนี้ปรากฏจากคำเบิกความของนายณัฐพล พนักงานฝ่ายขายบริษัทโจทก์ที่ตอบทนายโจทก์ขออนุญาตศาลถามว่า ราคาต่อหน่วยของท่อเหล็กขนาด 14 นิ้ว เป็นเงินจำนวน 14,500 บาท ราคาต่อหน่วยดังกล่าวเป็นราคาที่โจทก์ขายให้แก่จำเลยที่ 1 ตามใบส่งของและใบกำกับภาษี ซึ่งโจทก์มิได้นำสืบให้เห็นถึงความมีชื่อเสียงของเครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ที่ได้รับการจดทะเบียนดังกล่าวว่าเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีในหมู่ผู้ซื้อสินค้าท่อเหล็กของโจทก์ที่ใช้เครื่องหมายการค้าทั้งสองนั้นหรือไม่ เมื่อหักต้นทุนและกำไรในการขายสินค้าท่อเหล็กของโจทก์ 1 ท่อ จากราคา 14,500 บาท แล้ว เห็นสมควรกำหนดเป็นค่าใช้สิทธิในเครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์ดังกล่าวกับสินค้าท่อเหล็ก 1 ท่อ เป็นเงินจำนวน 1,450 บาท เมื่อจำเลยทั้งสองใช้เครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์กับสินค้าท่อเหล็กของจำเลยทั้งสองจำนวน 10 ท่อ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากโจทก์ จึงเห็นสมควรให้จำเลยทั้งสองชดเชยค่าเสียหายเป็นค่าใช้สิทธิในเครื่องหมายการค้าทั้งสองของโจทก์แก่โจทก์จำนวน 14,500 บาท ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์จำนวน 1,800,000 บาท นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์จำนวน 14,500 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5

ต่อปี ในต้นเงินจำนวนดังกล่าวนับแต่วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2556 อันเป็นวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

ปริญญาดิผดุง · นวลน้อย ผลทวี · รัชพันธ์ ประพุทธนิตินสาร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3153/2559>